

A trionalem uerticē deuiare, nunq̄ ad australis poli ima demergi, sed intra unius obliq̄ circi limitem oēs habere discursus, nec om̄es tñ ire pariter & redire, sed alias alijs ad eundē locum puenire temporibus. Rursus ex his alias accedere, retro agi alias, uideric̄ stare nonnunq̄. Postq̄ inq̄ hæc inter eas agi uiderūt, certas sibi partes decreuerūt in ipso circo cōstituerē, & diuisionibus annotare, ut certa essent locor̄ nomina, in qbus eas morari, uel de qbus exisse, ad quæ ue rursus esse uenturas, & sibi inuicem annuntiarent, & ad posteros noscēda trās mitterent. Duobus igitur uasis æneis p̄paratis, quorum alteri fundus erat in modum clepsydræ foratus, illud qđ erat integrum, uacuum subiecerunt, pleno aquæ altero supposito, sed meatu antè munito, & quamlibet de infixis unā clārissimam stellā lucidec̄ notabilem orientem obseruauerūt. Quæ ubi primum B coepit emergere, mox munitione subducta, pmiserunt subiecto uasi aquam su perioris influere, fluxitc̄ in noctis ipsius & secuti diei finem, atc̄ in id noctis secundæ qđiu eadem stella ad ortum rursus reuertitur: quæ ubi apparere uix coepit, mox aqua quæ influebat amota est. Cum igitur obseruatæ stellæ itus ac reditus integrā significaret cœli cōuersionem, mensurā sibi cœli in aquæ de illo fluxu suscepτæ quantitate posuerunt. Hac ergo in partes æquas duodecim sub fida dimēsione diuisa, alia duo huius capacitatis procurata sunt uasa, ut singula tñ singulas de illis duodecim partibus ferrēt. Totaq̄ rursus aqua in uas suum pristinum foramine prius clauso, refusa est: & de duobus illis uasis capa citatis minoris alterum subiecerūt pleno, alterum iuxta expeditum paratumq; posuerunt. His præparatis, nocte alia in illa iam cœli parte, per quam solē lumenq; & quinc̄ uagas meare diurna obseruatione didicerāt, quamq; postea zodiacum uocauerunt, ascensur̄ obseruauerunt sidus, cui postea nomē arietis indiderunt. Huius incipiēte ortu, statim subiecto uasi suppositæ aquæ fluxum dederunt. Qđ ubi cōpletum est, mox eo sublato effusoq; alterū simile subiecerunt, certis signis obseruatis ac memoriter annotatis, inter eius loci stellas, quæ oriebantur cum primum uas esset impletum, intelligētes qđ eo tempore, quo totius aquæ duodecima pars fluxit, pars cœli duodecima cōscendit. Ab illo ergo loco, quo oriri incipiente, aqua in primū uas coepit influere, usq; ad locum qui oriebatur cum idem primum uas impleretur, duodecimam partē cœli, id est unum signum, esse dixerūt. Item scđo uase impleto, & mox retracto illo, simile quod olim effusum parauerāt, iterū subdiderunt, notato similiter loco q̄ emergebat, cum scđm uas esset impletum, & à fine primi signi usq; ad locū qui ad scđæ aquæ finem oriebatur, secundum signum notatum est. Atq; ita uicissim uasa mutando, & per singulas influentis aquæ partes, singulos sibi ascendentium cœli partium limites annotando. Vbi cōsummata iam om̄i p̄ duodecim partes aqua, ad primi signi exordia peruentum est, sine dubio iam diuisas certisq; sibi obseruationibus & indicis annotatas duodecim cœli partes tātæ compotes machinationis habuerunt. Quod non nocte una sed duabus effectū est, quia omne cœlum una nocte non uoluitur, sed per diem uertitur pars eius media, & medietas reliqua per noctem. Nec tñ cœlum om̄e duarum sibi proximarum noctium diuīsit inspectio, sed diuersor̄ tempor̄ nocturna dimensio utrunc̄ hemisphærium paribus æquè uicibus annotauit. Et has ipsas duodecim

Ap. aquæ.

d cim